Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31632
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

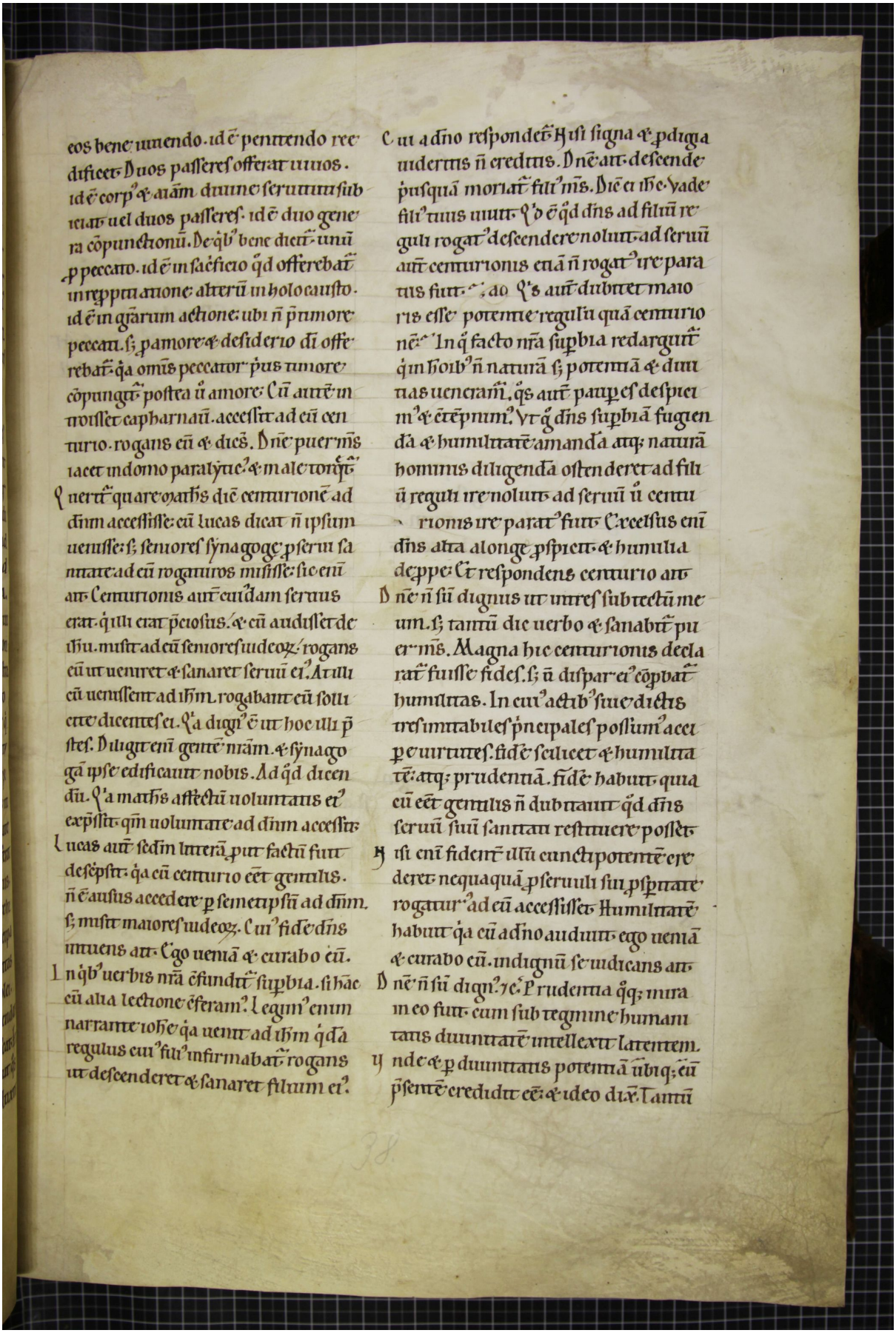

eos bene uiuendo. id est penitendo rec
dificet. Duos passeres offerat uiuos.
id est corp. & aiam. diuino seruitio sub
iciat uel duos passeres. id est duo gene
ra cōpunctionis. De qb. bene dicit. unū
p peccato. id est in sacrificio qd offerebat
in reppitiatione. alterū in holocausto.
id est in gratiarum actione. ubi ñ p timore
peccati. sed p amore & desiderio dei offe
rebat. qa omis peccator p us timore
cōpungit. postea ut amore. Cū autē in
troisset capharnaū. accessit ad eū cen
turio. rogans eū & dicēs. Domine puer meus
iacet in domo paralyticus & male tortq̄tur.
Qui cū audisset quare ex ratis dicit centurionē ad
dīm accessisse. cū lucas dicat ñ ipsum
uenisse. sed seniores synagogę. p seruo sa
nitate ad eū rogantes misisse. sic enim
ait. Centurionis aut cuidam seruus
erat. qui illi erat pretiosus. & cū audisset de
ihu. misit ad eū seniores iudeorū. rogans
eū ut ueniret & sanaret seruū eius. At illi
cū uenissent ad ihm. rogabant eū solli
cite dicentes ei. Qia dignus est ut hoc illi p
stes. Diligit enim gentē nrām. & synago
gā ipse edificauit nobis. Ad qd dicen
dū. Qia maiis affectū uoluntatis eius
expressit. qm uoluntate ad dīm accessit.
Lucas aut sed in interiā. prut factū fuit
desepsit. qa cū centurio esset gentilis.
ñ ausus accedere p semetipsū ad dīm.
sed misit maiores iudeorū. Cui fide dīs
uiuens ait. Ego ueniā & curabo eū.
In qb. uerbis nra efundit superbia. si hāc
cū alia lectione eferam. Legim enim
narrante iohe. qa uenit ad ihm. qdā
regulus cui filius infirmabat. rogans
ut descenderet & sanaret filium eius.
Cui a dno respondet. Nisi signa & prodigia
uideritis ñ credetis. Dñe ait. descende
p ipsqua moriat filius meus. Dicit ei ihe. Vade
filius tuus uiuit. Qd et qd dīs ad filiū re
gulii rogat. descendere noluit ad seruū
aut centurionis eiā ñ rogat. ire para
tus fuit. ac. Qis aut dubitet maio
ris esse potentie regulū quā centurio
nem. In q facto nra superbia redarguit
qm hoīb. ñ naturā sed potentiā & diui
tias ueneratur. qs aut pauperes despici
unt. & ctēptunt. Vt q dīs superbiā fugien
da & humilitate amanda atq; naturā
hominis diligenda ostenderet ad filiū
ū regulii ire noluit ad seruū ū centu
rionis ire parat. fuit. Excelsus enim
dīs alta alonge prspicit. & humilia
deppe. Et respondens centurio ait.
Domine ñ sū dignus ut intres sub tectū me
um. sed tantū dic uerbo & sanabit puer meus. Magna hic centurionis decla
rat fuisse fides. sed ū dispar ei cōpat
humilitas. In cui actib. siue dictis
tres imitabiles principales possum. acci
pere uirtutes. fidē scilicet & humilita
tē atq; prudentiā. fidē habuit quia
cū eet gentilis ñ dubitauit qd dīs
seruū suū sanitati restituere posset.
Hi enim fidem illū cunctipotentē esse
deret nequaquā p seruuli sui prspitate
rogatur. ad eū accessisset. Humilitatē
habuit qa cū a dno audiuit ego ueniā
& curabo eū. indignū se iudicans ait.
Domine ñ sū dignus. Prudentia qq; mira
in eo fuit. cum sub regimine humani
tatis diuinitatē intellexit latentem.
Inde & p diuinitatis potentiā ubiq; eū
p sentē credidit esse. & ideo dixit. Tantū